



21. szám.
Május 23. 1875.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan.dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal** : Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 4 hasábos nompareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek : egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvételéi hivatal **Budapest**en, **MARIA VALERIA-UTCZA THONETUDVAR**

XXVII. kötet.

EGÉSZ AZ ÉSZAKI POLUSIG!

vagy:

MI LETT TOVÁBB A TEGETTHOFFAL?

Regény.

EGY A HAJÓN HÁTRAMARADT MATRÓZ FELJEGYZÉSEI UTÁN.

JULES VERNE

oktatásai szerint

írta **KAKAS MÁRTON.**

MÁSODIK KÖTET.

A Tegethoff.

ATÉR, melyen hü iramlóm (lónak nem nevezhetem, mert medve) végig futott velem, épen nem hasonlított ahoz, melyen odáig jöttem. A jégmezők felporhanyultak, a felmeredő jégtáblák jégcsapokkal voltak körültámogatva: majd egy nyílt tó állta utunkat, melyen keresztül kellett usztatnunk, csizmáimnak nem nagy örömére; majd ismét nagy jégtorlaszokra kellett felkapaszkodnunk, mik hosszan vonultak el keresztben: bástyamódra, s miken idejövet nem jöttem keresztül.

Egyszer csak előttem állt a Tegethoff! A mint egy ilyen jégfensikra felkaptattunk.

Ott volt a szemem előtt; két puskalövésnyi tá-

volban. Ugyan azon jégtorlat tetején, melyen utazói elveszettül odahagyták.

És minő zsvaj, minő élet volt rajta. Legboldogabb időkben sem hallott a Tegethoff ilyen lármát. Ezerei az albatrosoknak, jégmadaraknak, penguinoknak lepték el földézetét, sorba ültek a vitorla rudjain, kergetőztek a párkányzatán, néztek ki az ablakain, himbálóztek a kötélzetén. Birtokukba vették az egész hajót.

De hogyan jöhetett a Tegethoff a szárazföldre?

Nem úgy volt. A szárazföld ment a Tegethoff alá.

A volkánkitörés s a nagy tömeg köolajnak a jégalatti felrobbanása oly erőszakos lökést adott a jégalapon uszó szárazföld egy részének, hogy az mérföldeket hátrahaladva, alája furódott a vízfeletti jégmezők torzainak, azokat felvette a hátára s ugyanakkor me

az összeköttetést a jégcontinenssel, attul elvált a tengeráramlat, s a szélirány kimozdítá helyéről s tovább vitte északfelé.

A jégtorlasz azonban, melyen a Tegethoff megfeneklett, azóta sokkal kisebb lett; olvadt. Egész oduk látszottak meg benne, a miket a víz vájt magának alatta, s a torlasz alól kifolyó víz megkerülve a bástya idomu hosszú jégtorlatot, e közt és a szárazföld sziklahalmái közt egy tavat, vagy inkább tengeröböl formát képezett.

Ezen a tavon is hemzsegett mindenféle vízi madár.

Mikor újra visszakerültem a Tegethoff földézetére megcsókoltam azt, leborulva, mintha szülötte földemet találtam volna fel, s sorra öleltem árbocztot és kéményt, mintha testvéreim volnának.

A madarakon kívül semmi más állat sem foglalta el hajónkat. A medvéket elütte a földről a gázrobbanás, ha meg nem ölte. Csak a madarak telepedtek meg rajta. S az észak szárnyasai oly szelidek, hogy meg lehet őket fogni kézzel. Menedéknek nézték a nagy építményt, s fészkeltek a vitorláink között; a ponyvákban már dunalud tojásokat találtam: vámoztam is belőlük kosárszámra. Ez is Isten ajándéka.

Itt az én Nahámám nagyon jól fogja találni magát. A kapitány szobáját készítettem el számára.

Azután egy kisebb szánt megterheltem azokkal a mindenféle drága bundaneműekkel, a miket az eltávozottak kénytelenek voltak hátrahagyni, a katakombában hagyott népem számára.

Nahámának még egyéb öltözetrül is gondoskodtam.

A Tegethoffon, az igaz, hogy asszonyoknak való öltözet nem volt található; de hát a szükség ezer-mester.

Mirevaló az a sok mindenféle zászló a hajón? Tengerészek minden nemzet zászlóját magukkal hordják, hogy a szemközt jövőket üdvözölhessék vele. Mind jó lesz ez az én feleségemnek. A monarchia közös zászlójából, a hogy azt hajdan Gorove bemutatta a magyar országgyűlésnek, olyan szép viganó lesz, a melyet csak valaha párizsi marchand des modes kigondolt: tetejének tuniquenek a spanyol zászló, pompásan fog rá illeni, van azon tizenötféle szín, kis sas, nagy sas, griff, fekvő és álló oroszán, csikok, sávok, koczkák, liliumok, gömbök és csillagok, annál szebb mustrát szoknyának asszony nem kívánhat: a britt zászlóból lesz gyönyörű kaczamájka hozzá, s a dán zászló már csak kész bahslik. Ennél drágább öltözete fogadom, hogy senkinek sem volt még! Hogy megörül majd mindennek az én kis feleségem.

Mielőtt azonban ismét utra keltem volna, hogy menyasszonyomat hazahozzam: egyszerre csak elkezdet valaki hozzám beszélni.

Valaki? Ki beszélne itt?

Maga a Tegethoff. A hajó. — S annak igen furcsa beszéde van.

Egy egy roppanás végig a hajó szálgerendáin. Pattogó hangok a vaspántok között, surló zöreje a hajó fenék vasoldalán, siró nyikorgások az eresztékekben. Ezeken beszélt hozzám a hajó.

S mit értettem én meg a beszédből?

Azt, hogy erre a hajóra a rajta levőkkel együtt gonosz végzet vár. Az óriási jégtorlat, mely hátára emelte, alul ki van öblösítve már, s a jég, a mint a tengerbül a szárazföldre tolatott, többé nem képez oly erős építményt, mint mikor még a vizen nyugszik. A Tegethoffra az a sors vár, hogy egyszer az alatta levő jégtorlasz beomlik, s akkor a mélybe leeső hajót a föléje zuhanó jégsziklák összezúzzák.

Ennek nem szabad megtörténni.

Gondoltam ki egy tervet.

A Tegethoff ez idő szerint oly állásban volt, hogy a hátulya magasra fel volt emelve, s az orra beieturódva egy összetömörült jégtorlaszba. A jég olvadóban volt.

Mernem kellett mindent, ha megakartam nyerni mindent.

Igy számítottam. Ha én azt a jégtorlaszt onnan a hajó orra elől eltávolíthatnám, akkor a hajó fekvésénél fogva, önsulya által az olvatag jégtetőrül alácsuszna. Lehet, hogy e lecsuszás által még jobban megfeneklik a torlasz aljában s akkor a jégsziklák, a mik képtelen szeszélyes és minden egyensúlyról való fogalmat kigunyoló alakokban meredeznek elő, bizonyosan eltemetik. Lehet, hogy utat tör magának egész addig a jégbástyáig, mely az említett szabad öböl martját képezi. Itt azután egy hatalmas salto mortale vár reá, a meredek jégfalról tíz meternyi magasból leszökni. Lehet, hogy ezen a kísérleten derékban ketté török; de ha épkezláb lejut, akkor azután a szabad öbölben minden veszélyen kívül van.

Ha már ennyi vakmerőséget elmertem követni, hadd kísértsem meg ezt is.

Eszközöknek nem voltam híjával. A hajón voltak jégroppantó torpedok, villanykészülékkel: ismerős voltam azoknak kezelésével, elhelyeztem azokat a jégtáblák üregei közé, kiszámítva a robbanás irányzatát s aztán a villanykészülékel egyszerre felrobbantottam valamennyit.

A robbanást követő pillanatban elkezdett az egész Tegethoffon végig valami kísértetes zugás, csikorgás hangzani, vegyülve a jég ropogásával. A hajó megindult a jéghegyről aláfelé. S a mint aztán egyszer megindult, azontul feltartóztatlan volt a rohanása. Éles fenék gerincze harsogva tört utat a jég között, s félpercenként növekedő gyorsasággal iramlott a nehéz hajótest a torlasz tetejéről alá, neki a keresztben álló jégsáncznak, mely egy kis városi utcásor tömörségében nyugtáig előtte. Nem volt szüksége többé torpedora, hogy azt keresztül törje.

E veszedelmes pirussade alatt Bábi ijedten futott fel az árbocra, s ott az árboczkasban rejté el magát. Nekem azonban minden érzékemet helyén kellett tartanom e válságos pillanatokban, akármi történik is alattam és körülöttem.

A kormánypáholyba siettem s a legelső gondom volt magamat a térdemnél fogva a kormánypadhoz hozzá kötni.

Ha a hajó egy darabban leugrik a jégfalról a szabad öbölbe, orrával előre; bizonyosan lemegy az öböl fenekéig. Ez még se baj. Az ágyú lövések, az ablakok, a fődél lyukak be vannak zárva; el nem merülünk: a mi vizet iszunk, ott a szivattyu, majd kihuzzuk vele. A hajó megint felszinen lesz egy első percz mulva. Hanem az a baj támadhat, hogy az önsúlykölcsonözte roham által olyan irányt vesz fel, mely őt kiviszi az öbölből s eltávolítja a szárazföldről. Jó szerencse, hogy rajta vagyok: mert ha itt hagy a hajó, utána nem tudok menni.

Most azután, ha ezt a katasztrófát tul élem; ha a csontjaim össze nem zuzom, ha a vízbe nem fulladok, azon kell lennem, hogy a mint a hajó elkezd a futását a szabad öbölben, azonnal megragadjam a kormánykereket s a keletfelé nyílt öbölben a hajónak nyugati irányt adjak.

Most egy kábító zökkenés rendité meg az egész hajót, mely után egész jégtornyok hullottak két oldalra a fődélzetre; a másik perczben harsogva jött fel a hullám a hajó párkányain. Én kétfelül két óriási átlátzó zöld vízhegyet láttam felemelkedni tájtékö tarrakkal; a mik a másik perczben zöld boltozattá egyesültek fölöttem: a Tegethoff a víz alá merült.

Mi a vízbe esett embernek a legelső ösztönszerű cselekvénye? Az, hogy a lábait kiszabadítja és uszik. Az én lábaim odavoltak kötve a hajóhoz s nem fogtam az uszáshoz; hanem elkezdtem a hajót kormányozni a víz alatt.

Számláltam a perczeket magamban; de a kormányrudat ki nem eresztettem a kezemből. Már száz-

huszig számláltam. Tovább a leggyakorlottabb buvár sem állja ki lélekzetvétele nélkül. Fulladoztam. Itt volna az ideje lábaimat eloldani és menekülni. A hajó olyan sokáig elmarad a víz alatt. Azért sem menekülök. Ha idefulladok is, de a Tegethoffot el nem hagyom. Mi egymáséi vagyunk. Együtt élünk vagy veszünk.

Csaknem elvesztém már az eszméletet, midőn a vízboltozat fölöttem elkezdte világosodni s két percz mulva megláttam az eget fölöttem nem kéklenni, hanem veresleni.

Nem volt magamra gondom. Át voltam ázva; nem is gondoltam rá. A Tegethoff sebesen haladt a ködben keletfelé. Meg kellett őt fordítanom; a ködön keresztül lobogó volkán segített a tájékozásban. Sietve kellett felhasználnom az időt, a míg a csuszam által kölcsönözött önmozderő tart a hajónál. Perczenként lassudott az; úgy, hogy mikor az uj öböl keleti partjához eljutott a hajó, oly csendesesen feküdt fel a zátonyra, mintha kapitány, gépész, kormányos intézte volna futását. Szerencsésen megfeneklettünk. A hajó nem dült féloldalt, szerencsésen befurta magát az uj zsurnálékba (detritus) Én meg fölőlesleges elővigyázatul a kis horgonyt is lebecsátottam s eként biztosítottam a Tegethoffot minden eshetőség ellen. Ha ez a szárazföld csakugyan lengővé lett, akkor a hajót is magával viszi, az el nem maradhat tőle. S ha a szárazföld eltalálna sülyedni, az égő kőszén és petroleum a jégalapot kiolvasztaná alóla; akkor felmenekülünk a Tegethoffra.

A hajóban semmi lényeges kár nem történt, csupán az órrán levő czifrázatok szenvedtek egy kis haváriát.

Ekkor aztán lehivtam Bábit is a buvhelyéről: ő örült legjobban a Tegethoff megszabadulásának, s örömeiben mingyárt hidegfürdőt vett az uj öbölben, ő szárazan maradt az árboczkasban; de nekem volt benne elég részem s csak most veszem észre, hogy az öltöny megszáradt rajtam a nagy fáradságos munkában.

(Folyt. köv.)

A kalendariumból.

Hogy nem üzünk elég keresztýén politikát? Hát nem keresztýén politika az olyan, mikor az apostolok oszlásának idejére teszünk az országgyűlés feloszlását. Mit akarhat még az a Lonkai.

MODOSITVÁNY A HÁZSZABÁLYOKHOZ.

»AZ IDEGENEK ÉS UJSÁGIRÓK KIZÁRÁSA TÁRGYÁBAN.«

Beadja Cs. K. Pál.

1. UJSÁGIRÓNAK csak képviselő által vezetett szabad a ház folyósóján megjelenni.

És csak addig szabad neki a folyosón ácsorogni, a míg a bemutató képviselő fogja a gallérját.

3. Ha a képviselő a buffetbe megy sonkázni, az ujságírója is köteleztetik: ugyanoda menni vele és früstökölni keményen.

4. Ellenben ha az ujságíró az olvasóterembe kívánczik: ott valami ujságot elolvasni, csakugy engedtetik meg neki, ha a bemutató képviselő ugyanannak a hirlapnak a másik oldalát olvassa egyidejűleg.

5. Ha a hirlapírói karzaton az ujságíróra valami fogyatkozás utáni vágy ráérik, tartozik vele a hozzá legközelebb eső, tehát vagy széljobb, vagy szélbali képviselő bemenni a folyosóra ama bizonyos helyig és ott várni az ajtóban, míg a tárgy kimerittetik s foglyot ktre-czébe ismét visszavezetni.

6. Ha egy ujságíró egyedül találtaik a folyosón, vagy azzal szomszédos helyeken, a házszolgának kötelessége őt rögtön őrizet alá venni, kikérdezni: ugy szökött e ide be, vagy ugy hozta be valaki? s ha azt mondja, hogy vezették: az illető képviselőt maga elé idézni, a vádlottal szembesíteni s ha a complicitás kiderül, mind két félt megbírságotni; s ha pénz nem volna náluk, megzálogolni, zsebkendőjüket elvenni, s ha az sem volna, az esetet a háznagynak följelenteni. (Egyharmadrész a feladót illeti)

7. A bevezetett ujságírónak a fülei min-

denesetre pamuttal bedugandók, hogy ne hallgatózhassék.

8. Minden netalántán a folyosókon hallott hirnek ujságban való kinyomattatásáért az illető bevezető képviselő felelős, a vétség nagyságához képest 1-től 30 napig terjedő Lázárádámra íteltetvén, hetenként egyszeri Beöthyléssel*) sulyosbitva.

9. Ha egy miniszternek a hivatalnoka akar hirtelenében a képviselőházban üléselő gazdájával sürgetős ügyben értekezni, ez a folyosóra be nem eresztetik; hanem hivassa ki a minisztert az utcára, beszéljen vele ott.

10. Minthogy pedig mégis megeshetik, hogy egy vagy más alkalommal tisztességes ember is kíván a képviselőház folyosójára belépni, becsületes idegen, vagy ellenben külföldi bankár, a ki pénzzel fenyeget; nehogy az kellemetlen elutasításnak legyen kitéve, a ház gondoskodni fog, hogy a képviselők közül kettő betürendszerint mindennap 10 órától kettőig a kapus mellé kiállitassék, a jövevények esetleges bevezetése végett; naponként 50 kr. remunratio mellett.

Ellenindítvány.

beadja Tallérossy Zebulon.

In izs pedig aban vilemínyben taplalok magamat, hogy sokal job volna, ha kipviselőknak tiltatnik folyosokon valo acsorgas meg.

*) NB. Ákos.

MŰVÉSZET.

— Nem érdemes a színházba menni, nagyságos asszonyom, sokkal szebben megláthatja azt a czirkuszban.

— Ugyan mit beszél, Tini, czirkuszban színházi előadást!

— Persze! azaz hogy, kérem, a színházban is czirkusz előadás van. No hisz képzelem, miféle lehet azon a szük szinpadon.

— Czirkus a színházban?

— Igen is, ott olvastam a szinczédulán, hogy valami művészeti és vadászati előadás lesz ma este. Már az csak jobban elfér a czirkuszban.

Az asszony meg nem állhatta, hogy meg ne nézze a szinlapot. Hát akkor látta, hogy hirdetik a »Büvös vadász«-t.

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváro Adámhoz

Tekintedezs barátom uram!

No, azt se míg soha nem tapasztaltam. Csanyady öszeveszte Majorosval! Majoros követelte képviselő gázsit egisz majusra, hogy legyen mivel haza menyi. Csanyady összeszidot Majorost, hogyan követelheti fizecsiget egisz honapra, mikor már huszonnégyedikin laufaszt kapjuk. Elig ha 25-ik napra megkapjuk helyes napszamat. Egisz haz aplaudalta takarikosagi politikanak. In izs. (Pedig nem bantam volna, ha Majorost majoritasba hagyunk volna.)

Ere Majoros elkeserezte, siralmasan raktentete Csanyadyra, mondvan: »Hat te izs, fijam. Brutus?!

Most mar vige egytirtisnek ezen az oldalon izs.

Alazatos szolgaja

T. Z.

A folyosóról.

-- No hisz majd ad nektek az újságolvasó publikum!

— Miért?

— Hát azért, hogy híven akar értesülni az újságokból mindenholnan, a hol valami történik, tehát az országház folyosójáról is, a hol köztudomás szerint több történik, mint magában az ülésteremben. Most, hogy az írókat kirekesztették a folyosóról, az egész újságolvasó publikumot elzárták ettől a közveien forrástól.

— Könnyen segíthet azon az újságolvasó publikum.

— Hogyan?

— Ugy, hogy megválasztja az újságíróit képviselőkné.

— Vigyázz te, mert még meg találják fogadni a jó tanácsot s akkor aztán semmit se lehet csinálni — titokban.

Haszontalan tudnivalók.

Nesze neked szegfű! Eddig csak piroslottál a dr. Maday Sandor gomblyukába. De mi lesz már most belöled, — ha kiszorított ezen állandó lakásodból a — legion d'honneur, melyet a volt képviselő ur azért kapott Mac-Mahontól, mert a nemzetközi posta-egyezmény tárgyalása alkalmával kisütötte, hogy a francia »administration« magyarrá lefordítani nem lehet.

*

Komoly összeütközésre került a dolog e héten egy herczeg meg egy színész között Budapesten. Koburg herczeg összeütközött a Naday fiakerjával. A színész megsérült, a herczegnek semmi baja. Hijába! még itt is a nagy ur huzza a hosszabbat.

*

— Az a keleti vasut dolga megint nem nyughatik, A jövő országgyűlésen fölkel megint.

— Hisz azért keleti, hogy felkeljen. Ha nyugat, volna, rég lenyugodt volna.

*

A mult héten nagy lármát csináltak az újságok egy törött Vénusért. Bezzeg a törődött Vénusokért nem csinálnak lármát.

*

Egy gazdag angol csupán azért utaztatja a leányat, hogy azt minden nagy ember által megcsókoltassa. Megcsókolta már Grant, Galdstone, Castelar, Garibaldi, Kossuth, Thiérs, Bismark, csupán még Deák Ferencz van hátra, — mint az újság írja.

Hát Besze János? avagy van annál nagyobb ember?

*

A N. V. Blatt azt írja Andrássyról, hogy az európai bekéért aggódo egy diplomatát a következő szavakkal nyugtatott meg:

— Tudtom nélkül nem szabad háborut kezdeni!

Az lett volna az igazi megnyugtatás ha hozzá tette volna: »sőt tudtommal sem.«

A LÉGY-C SAPÓ,

vagy :

A FÖLDOSZTÁS KELLEMETESSÉGEI.

avagyis :

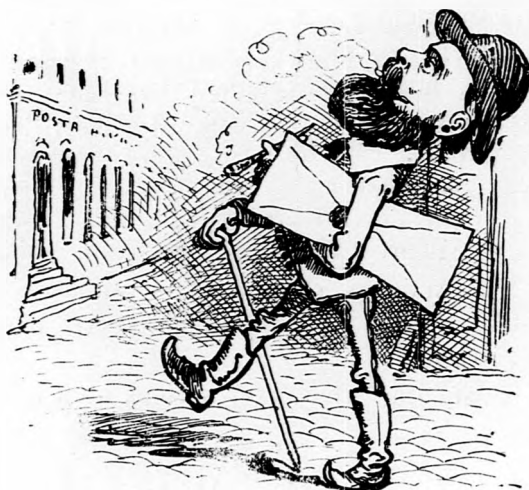
ha már bakot löttél, legalább ne dupláznál rája.



Két koncz papir befirkálva,
Kilencz ludtoll összerágva,
Bizony, a ki meg nem szokta,
A kis ujját hijába szopja,
Csak nem megy az irka-firka
Bámul, mekeg mint a birka.



No de végre csak meg van az,
Végén punktum, mint egy malacz.
A papirt behajtogatja
Kőpertába szorongatja,
Pecsetet is cseppent rája
A levélre s az ujjára.



Rá írja a külsejére :
»Bagarija van belsejébe,
Kurjancs Pesta, Rikkancs Peti,
Zenta híres kerületi
Zászló vivő dicső ónép
Saját kezébe odódjék.«
Igy viszi el a postára,
A hol tömpölyt ütnek rája.



Megkapják az atyafiak,
Rögtön gyűlést összehinak.
Hordó tetejére állnak
S a magosból kiabálnak :

»Azt üzeni a követünk,
Papírra kell tenni nevünk,
Ha azt Kossuth elolvassa,
Lóhalálba siet haza.
S akkor a sok uri birtok,
Miénk lesz, kik aláírtuk.



»Ohó frátye!« — mond a pandur,
S oda ugrik, mint a kandur, —
Hát te földet osztasz bátya?
S a máséból? Jer csak hátra!«
S mint kit isten átka kerget
Bekergeti a kóterbe.



Többet ér egy nő-apostol,
Mint egész Zenta papostól.
Siró asszony hozzá megyen,

Zokog neki keservesen,
S az imígyen vigasztolja:
»Ne sírj kincsem, teszünk róla!«



Fel is rukkol országházba
Hogy majd hozza Tiszát lázba.
Interpellál: »Hallja keiméd,
— Tisztelt ház, kérek figyelmet —
Mi dolog az, hogy kend minap
Két honpolgárt csak becsukat?
Ha megtette; miért tette?
Veszett lánczos teringette!«



Tisza Kálmán nem szól semmit,
Légy csapóval egyet legyint
S az interpelláló legény
Összelapul, mint a lepény,
Szegény!

KORTES GAZSI.



LOBOGÓRA vitézek!

Az magyar alkotmány vir- betűkkel van felírva az ég boltozattyának táblájára és míg az honyfikebel fájdalommal tekintünk az igazságra, letűrülük azt onnét búbánatos könyveinkkel, mer kehes az egisz kourmány fajzattya, essen bele a kacsanátna.

Azir sorakozunk, tiszta hidegvirrel vágván az fokossal a szög fejire, mer az apám is aszonta: üsd hogy ne sántújjék.

Ide aki magyar! mer a magyarnak bal kelebibe ver a szive, azir ijjen a szilbalog, mer annak nincs is csak egy ódala, ahun a honyfibút kalapálik.

Hajszen mán oda vagyunk falustú! Mahónap nem lesz egy harapás borunk amire egy korty kenyeret lehesen innya a hazáir, mer az apám se fizetett soha adót, még is meg vót; most meg van fizettség, oszt nincs nemzettség, elfogyunk mint a bőjti napok a soványságtól. Az magyar kikopik még a lajbijából is. Mán Kupán zsidót tettek főbirónak, bóbázza meg a nemzettsige, de van is láttattya. Minap ellopták a pap baltáját. Három napig tanácskozott a törvénybirójával, két nap keresztet feszítették a jámbor zsvánt, akkor oszt kimondták a jordányigazságot, hogy mivel a nevezett fejsze annál vót, akinél a pap gondolta, hát a pap tartozik meffizetnyi a törvínypízt. A fizet, akin mellehet vennyi, punktum.

Pógártársak! mink tuggyuk, mi az akarattya a nípnek, ez a mindennapi sóhajtás az programja az bal-szilnek; nem kell stömpőj, nem kell trafik, nem ke'l finyáncz! Le a nimettel, mer aki pízt kér, a nimet; aki nimet a finyáncz; aki finyáncz ammeg muszka, puntum. Azir agygya ide mindenki jazát a kesives terenyit, oszt kárpátoktúl ádríjjig harsogjék az egri himnus:

Még is hunczut.....

A számadó beszédekről.

PULSZKY Ágost megtartotta számadó beszédét. *Előadás* után — mint a »Közérdek« írja — százötven teritékü asztal várta a *hallgatókat*.

Már most mi ebben a viczc? Az-e, hogy Pulszky Á. tanár ur választói még most a fuzió után is *diák-pártiak*? Vagy pedig az, mert megbízható forrás szerint megfordítva történt a dolog, a mennyiben nem százötven teritékü asztal várta a hallgatókat, hanem a hallgatók a százötven teritékü asztalt.

Az országgyűlés befejeztetvén, minden képviselő előáll a számadó beszédével. Radocza János a jövő héten tartja meg a terézvárosiak előtt szánandó beszédét.

Reméljük, dr. Szarvas Gombárnak semmi kifogása nincs a »számadó-beszédek« ellen, — hiszen a nép azokból érti meg, hogy az »adó«-nak se szeri, se »száma.«

Hát azt a háromszázötven képviselőt, aki három esztendő alatt egy szót se szólt, keresztül szalmát se tett — miről fogják megszámloltatni?

J V A D - Y E R S.

BOLOND ez a kódös ájer,
A nap arczán szürke slajer
Mindent mély homályba vont;
Mintha gondolatból lenne,
Azt sem tudod mi van benne,
Olyan sűrű oly bolond.

Bolond ez a tavasz-ivad,
Nem tudni a nőkre mit ad?
Csupa szeszély, mint a kód;
A ki mégma egy vén kánya
Holnap kérde, hogy ki lánya?
Tiszta fehér fátlyat köt.

Bolond ez a tavasz-ivad,
Még a férfire is kihat,
Vén fába virágot olt;
Ki fülig bunda volt tegnap,
Ma gomblyukba virágot rak,
Nem is hinnéd hogy ki volt.

Bolond ez a tavasz vad,
Mindig jön vele új divat,
S a gyomorral is felé;
Ha pankróttá fog is tenni,
Fürdőre most el kell menni,
Csak adóra nincsen pénz.

Döflant.

Nem vénülünk.

(Béranger.)

AGYORS idő minket se kimél
Arczunkra is redőt von im —
Szó a mi szó vénülni kezdünk,
Hej már mi is barátaim,
De nem! azért hogy több virág nyit
Mint a mennyit letéphetünk
Jól teljenek csak napjaink el,
S barátim, nem, nem véuülünk,

Hiába már a vig csapongás
A pezsgő és a játsz dal,
A lakmákon szemünkre hányják
Hogy egyikünk se fiatal.
Ne higgyétek! ha dözsölünk, mig
Nem kél utolsó reggelünk,
Mig csak egy dalt birunk dalolni
Barátim nem, nem vénülünk.

Ha szívünk lángra kél a lányért
Kinek tetszettünk még elébb,
És elfordúl a csalfa tőlünk,
Azt mondja, hogy megvénülünk;
Jó! — Hisz ez tiszta nyereség csak;
Sokunkba van már ő nekünk;
Volt szeretőnk legyen barátnének
S barátim, nem, nem vénülünk.

Had mondjanak bármit felőlünk
Csak ha szívünk örömmre lel.
S ha végre is eljő a kor, hát
Vénüljünk meg együtt ha kell,
De nem! még akkor is, mihelyt a
Halállal együtt küzködünk
S együtt megyünk a másvilágra
Megyünk, de meg nem vénülünk.

Szabó Endre.

Miből lesz a cserebogár.

(Eredeti levél.)

Kassa, 1875.

Egy elkésett suszter-inas-nadrágot akrok küldeni
az Üstökösnek a Szász Károly úr korbácsa alá, kiporo-
lás végett.

Hogyan nevelik a realistákat dráma-
íróknak!

A lapokból olvasom, hogy Dr. P ** Lajos kassai
állami főreáliskolai tanár, s önképzőköri elnök, a köz-
kedveltségű igazgatót névnapjára azzal akarja
megtisztelni, hogy egy önképzőköri tag által
irténekes vigjátékot (melynek dallamát
is egy önképzőköri ifjú »Liszt« irta) akar
görögtűz világítás mellett ugyancsak az önk.
kör tagjai általelőadatni; s hogy a családi
ünnepély annál »imposansabb« legyen, meghívja
Kassa város összes publikumát »nem, kor és rang
különbség nélkül.«

Hogy az igazgatót meglepje, a meghívást 4lap-
ban közölte. — Meg vagyok győződve hogy csak az aka-
demiai bírálók méltatlansága az oka, hogy a jeles vigjá-
tékot, a tanár úr tanítványának e bizonyosan nem első
szülöttjét, nem a nemzeti színpadon adják.

Mit kell tudni egy mostani gavallérnak.

*Játszék makkaót, darokkot,
Huszonegyet, preferancot,
Polnisbank-kozákot, benglit.
Egyszóval még minden kártyát!
Dominót, sakkot, ostáblát,
Rouge-et-noir-t bilárdot.
Karambolt s alaguerre bánkot.
Tartson mindent, pedig nagyba,
És fizessen aranyokba. —
Mindent meglehet tanulni
És belőle hasznot húzni.
Ki nem hiszi jöjjön nézze
Az x utcái sexébe!!*

Bembő Géza.

THEOQUIS.

Irtá Thewresok Árpád, főgymnásiumi tanár.

E szellemdus epigramm gyűjteményből mutat-
ványul átveszünk egyet, melynek helyesebb czime:
»Mély bölcsesség« lenne, azonban a szerző így titulálja:

Az óvatos és vigyázatlan.

Nem könnyen sikerül rászedni az óvatos embert:
De a vigyázatlan könnyen lépre megyen.



A-y Gy-a: Nézd, hogy széjjeldurrantom azokat az én sátorallyaujhelyi verebeimet.
S-y P-i: Tyhü! Szent Zebedeus! Hiszen azok az én zempléni tizenkét pinty-pontjaim.
A-y Gy-a: Ejnye no! Nem tudtál elébb szólni? Már megtörtént, bruder! nem tehetek róla.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Folyamodás.

Az magyarországi államkirályság munkaközlekedés nagyérdemű ministerium közege igazgatóságának

Budapesten

M** Lajos

folyamodványa provisorság tekintetéből díjnoki állomásra szülő állandó engedély kegyes elnyerése miatt.

Csatolmány: egy királyi tábla
1 db.

Mint volt honvéd bélyegmentes

Magasztos és kegyes jó Uram Budapesten!

HÓDOLATOS tisztelettel vagyok képességem az magyar, német és szerb nyelvészetben; tudok a helyes német írásból értelmesen hangzó szakaszok kiváltához képest hiteles másolatokat az magyar nyelvészetre átkebelezni; úgy szintén gyakorlatos vagyok a műszakok munkásságában, számvét-tani fejtorések megoldzásában, rajzmintászati mülhelycsoportozatyk ábrázatában és a pontosság felismerésben.

Jártas vagyok továbbá a pályázó vasutak építészetében, a gépészetből felfogtam a gőzerőgyárakat, valamint a gazdaság körül forgó netaláni műszervek képzeleti alkotását, de különösen a földmívelők és gépek gyártását művelt vagyok a műmalmászat berendezésében; nem kevésbé hajlok mindenemű és rangu öntött, kovácsolt, mangorolt dolgokra, bármily ismérvek keretén belül is öntessenek azok osztályrovatokba; végre a kereskedelmiségben naponta megforduló s, kátrány, takarmányos lóhere által külföldel összeköttetésben levő ismerettségem folytán készen vagyok ritka tüneményű, szokatlan leltári anyagokat is, bármilyen marhák és drágalátosok, potonáron beszerezni. Az fűtő, kenyő, világító és tisztogató takarékos anyagok sokaságát huszonöt éve gyárakban kezeltek szerint szerzett tapasztalások miatt, részint mint technikus a gyárak nagy iparában, részint mint művezérő önálló számokat kezeltem és így alapos tudományokat sok águ anyagműszerekben kisajátítottam.

Gyakoroltam mindezeket f. é. február 28 átol fogva martiusig a f. n. költ munkaközlekedés ministeriuma alá helyezett magyar államban, annak gőzerőgyártási osztályában, miért is a kellő anyagok fogyasztása céljából számvitel által rendszerezett kezelésem híven a leltárak fentartásába támaszkodván, holott az áll. merdekek anyagának főrakt ra Pesten a vasválya udvarban képeségem és munkaszeretőségem hiteles tárgybizonyítékául már régesrég bennem közfigyelemre vergődött.

Egyidőben gyakoroltam az magyarországi munkaközlekedő ministeriuma dicsőséges közege igazgató-ágánál a belgumi tehervonatok es lőerők gőzgyárát. Zmerman Frigyes Út igazgató alatt vagyok bátor képességem felett nyomatékok bemutatni, mely azon céből nagytekintetű, mennyiben fáradhatlan igyekeztem célszerű anyagablákból áll es képes vagyok könnyen bevezetni az államvasutak igazgatóságába anyagraktár gyanánt, mely oly rendes, hogy a vak ember is láthatja. Végre Szmolik első magyarországi gadaf-lügyelő urat munkásság-zerető buzgalommal bármely kéziratból kivont táblákban teremteni tehetségem van. Mutatványul ide mellékelek egy írott királyi táblát.

Szépírás es rajzolás jó módu képességemet magamnak bemutatni hódolatos tisztelettel méltóztassék, kegyeskedvén tekintélyre venni, hogymiszerint szabad időben sikerdus gyümölcs hozásomat az vasúti rakodó helységekbe meríteni, ide s tova küldözgeni, szóval haszon élvezni, részemről az állomásfőnök sarkalatos álláspontja léssen.

Mindezeknél fogvást a már bebizonyult munkaképességem alapján elvileg közérdekelt fenállassom után jiro napi megkeresésem célzatos eredménye f. jében keletkező esdekelésem anyagát elő származtatván, hódolatos magalázkodás mellett vagyni bátorokodok.

M. ** Lajos.
tiszteleti díjuok.

Egy leánykához.

Lángolón szeretlek,
Kis leánykám téged;
Szeretlek pediglen
Egy erényed végett:
Ha szemed láttára
Ölnék az anyádat,
Talán még akkor se
Nyitnád ki a szádat!

Tompouce.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

P. A. M á t é s z a l k a. Itt van az is. Köszönjük. Csak még három-négy számg legyen ön türelemmel, akkor aztán a kánikulátul csak elolvad a jeges tenger is. — M. T. H e n e z i d a. Az a »Bordal« csupa víz.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státió utca 80-ik szám alatt.

Pest. 1875.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hird. terek felvétetnek:
egy e ill

LÁNG LIPÓT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban, Budapesten Maria-Valeria-utca Thonetudv.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Figyelmeztetés Hölgyek és kereskedők számára

Szalag-, csipke-, bársony-, függönyök, beléstartágyak és fehéremű árúkból álló raktárom, mintegy 50,000 frt értékkel, az üzlet **teljes felosztása** végett, áron alul 35% olcsóbban eladatik; megjegyezvén azonban, hogy ereskedő: az egész üzletnek felszerelési ingóságokkal együtt leendő átvételénél jelentékeny árengedményben részesülnek. Magánosok részére ezenkívül 50 frtnyi bevásárlásnál 5% 100 frtnál 10% engedménytetik. Felkérem a t. c. közönséget, hogy ezen adatok valódiságáról meggyőződni sziveskedjék.

Eisler Miksa
Deák Ferencz utca 5.
A „brüsseli nő“-höz.

Lovagló - eszközök.



Angol nyergek disznóbőrből, 15 frttól kezdve 40 frtig.
Hölgy-, fiú- és pony-nyergek.
Angol kantárook, egyes szárral 2 frt 65 krtól, 3 frt 50 krig, kettős szárral 5 frttől 10 frtig.
Kengyelvasszijkák párja 2 frt 50 kr. egész 3 frt 30 kr.

Ugró-szijkák frt 3-4.70. — **Finom terhelők és kötél-terhelők** frt 2.20-3.60. **Nyeregkantarók** (iz-zasztók) darabja 3-5 frtig. **Nyerges-zablák** frt 1.50-4.75. **Feszítő-zablák** frt 1.15-3. **Négy-karikés zablák** frt 1.70-2.20. **Trenzlik** 50 krtól 1 frtig. **Állkapca-láncok** 75 kr. **Lovagló-sarkantyúk,** szabályszerűek 90 kr., felcsatolók frt 1.60-2 frtig. **Telcsfólok** 1.60, sarok-géppel 2 frt. **Lovagló-ostorok** minden nemei 80 krtól 15 frtig. **Hajtó-ostorok** 55 krtól 12 frtig. **Azarászó-ostorok** frt 3.75-15 frtig. **Lómentékek** 90 krtól 3 frtig. — **Rajz szerinti kitünő tűzmentes francia kisebkek** frt 1.70, nagyobbak frt 2.40, nagyok frt 2.90.

Torna-eszközök, nevezetesen **torna-golyók** minden nagyságban, fontja 25 kr., **egyed trapez** frt 6.60, **függő kötél** karikával párja frt 7.75, **kötél-héresítők** frt 9.—, **mászó ötel** frt 5.40, 7.80, 9.—, **rugany inerősítők** frt 3.50-től 5 frtig. továbbá szabóban és szabásban használható **tökéletes tornakészlet** új neme magánzóik részére frt 14.50, dúsz vála z-tékát ajánlják

KERTÉSZ és EISERT

Budapesten, Dorottya-utca 2. sz.
Írásbeli megbízásokat gyorsan s ügyellel eszközölünk. Raktárunk kimerítő árjegyzékével szívesen szolgálunk.



Temesváry

Manó

magyar cipőgyára



Budapest, király-utca 1. sz. ajánl
Hölgyek számára: Urak számára:

Bőrrel topányokat lakfejjel, legfinomabbnal díszítve frt. 2.70.
Topányokat gumi betéttel, magas kivágással 3.50
Bőr topányokat erős chagrinnál, szegezett és sróftal duplatalppal frt. 3.80.
Fiúk, leányok és gyermekek számára 100-féle rajta, frt. 2.80-ig.

Topányokat chagrinn vagy erős zergebőrből 4 frt.
Topányokat borjú- vagy bagariabőrből sróftal duplatalppal frt. 4.50.
Topányokat lakkirozott bagariabőrből, sróft-munka frt. 5.30.
Cslzmákat vagy férfi lábbelieket erős bagariabőrből, háromszorosan sróftal talppal, 10 frt.

Vidéki megrendelések posta-utánvét mellett.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLÁDÉ

és a Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Aradon (azelőtt Zombán Tolnamegyében) melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók és a

nagygyűlés Fiumében

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszerárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

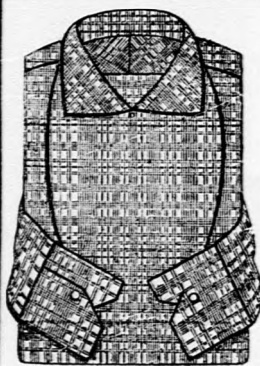
Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott kéztítményt kérje és fogadja el.

Farkas H. és társa

Budapest, 16. váczi-utca 16. szám

ajánlja dusan fölszerelt női ruhák és felöltönyök, továbbá diszöltönyök, utazó- és séta-öltöny raktárát a legolcsóbb árák mellett.

Mérték szerinti megrendelések legrövidebb időben teljesíttetnek és kívánatra minták ingyen és bérmentve megküldetnek.



Legnagyobb raktár kész fehéremű ha- risnya és kaptákban.

Színes uri ingek :
darabja frt 1.30-1.50-1.75-2 frtig.
" 2 gallérral 2 frt 20-ig.
fehér chiffon ingek
darabja szegélyezett mellél frt 1.35-1.50-1.85-2.60-ig sima mellél frt 1.55-1.70-2.55-2.85-ig, fe de mellél frt. 2-2.25-ig, himzett me lel frt 2.35-2.75-3.20-ig.
12 pár férfi harisnya frt. 1.60-2-2.50-3-3.50-4-4.50-ig.
12 pár női harisnya frt. 1.65-1.80-2.20-2.60-3.20-3.80-4.50-5-ig.
Gazdag raktárunk áru-jegyzékével levélileg kifejezett kérésekre díjmentesen szolgálunk.

Unger F. W. fia, Budapest, Deákutca 5. alapította 1835-ben

Francia

társalgó

leány- vagy fiukat, 10-14 éveseket, (ugyszintén bonnékat) közvetlenül ahazájukból 2-3 évi szerződéssel eszközöl

Lang Lipót és társa,

I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájnk Budapest, Thonetudvar.

A bővebbi feltételek kívánatra bérmentesen megküldetnek.